VOL. 111. NO. 4. APRIL, 2019. 111. ÉVF. 4. SZÁM, 2019. ÁPRILIS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

NAPKELTÉTŐL NAPNYUGTÁIG - Lukács ev. 24,13-35

Két ember napkeltétől napnyugtáig tartó egy napját mondja el a húsvéti történet.

A történet kerete egyszerű. Két ember Jeruzsálemből Emmausba ment. Belső tartalma azonban gazdagabb. Benne lelki tragédiák dübörögnek, szívek sajognak, szemek sírnak, de végül minden elcsitul, mint hegyről zúgó patak a völgyben. Három szereplő közül kettőnek a nevét tudjuk: Jézus és Kleofás. A harmadik ... te vagy. Ez pedig azt jelenti, hogy a húsvéti történet nemcsak neked szól, hanem egyszersmind rólad beszél.

A belső történetnek is ez a címe: Napkeltétől napnyugtáig, mert ez a lelki életünk átalakulását akarja jelenteni. Ennek pedig három szakasza van: 1. Kétségek közt egyedül, 2. Jézussal egy úton, 3. Vele együtt örökké.

KÉTSÉGEK KÖZT EGYEDÜL

A tanítványok egyedül szenvednek. Átélik újra az elmúlt napok eseményeit. Látták Krisztus szenvedéseit, a nép gyűlöletét. Végigkísérik Krisztust szenvedésének útján. Emlékezésüket megzavarja az asszonyok hírmondása. Kétségek között vannak, mert nem tudják, igaz-e vagy nem. Ha bizonyosat tudnának, még ha az rossz is, de legalább valamit tudnának. Így szenvednek kétségek közt - egyedül.

Sok ember lelkéből hiányzik a feltámadás hite. A tanítványokat még egy nap sem választotta el a húsvéttól. Érthető tehát, hogy nem adtak hitelt az első híradásnak. De azóta kétezer év telt el. Mindenki beszél Krisztus feltámadásának bizonyosságáról, és te mégis kétségek közt élsz?

A húsvéti hittől függ az ember életiránya. Csak akkor lehet krisztusi életirányunk, ha hiszünk Krisztus feltámadásában. Enélkül pogány a mi életünk. Nem keresztyén erkölcs, hanem keresztyén hit szükséges. A hit szüli az erkölcsöt. A hitnek pedig legelső feltétele a feltámadáshit. Ha kételkedünk Krisztus feltámadásában, akkor rátévedünk a pogány élet sínpárjára. Keressük az erkölcsöt, tisztességet, becsületet, békességet, de mindezt Isten nélkül. Ez hozhat részünkre elfogadható életet, de soha nem tudunk majd leszámolni a bűnnel és a halállal.

Ha erről van szó, mindig kétségek közt vagy. Ha megállsz szeretteid koporsójánál, azt kérded: mi lesz a lelkükkel, hol lesz az életük, hova érkeznek? És semmire nem tudsz válaszolni.

Kétségek közt vagy egyedül. Ez az egyedüllét a lélek kínzókamrája. Tüzes vassal égeti szívét, malomkövek közt őrlődik. A magárahagyottság halál. Ne maradj egyedül. Különösen kétségeiddel, fájdalmaiddal. Menj, siess alap nélküli életedből, míg össze nem omlik.

JÉZUSSAL EGY ÚTON

Délután van. A két tanítvány lehorgasztott fejjel megy hazafelé. Egyszerre egy idegen csatlakozik hozzájuk. Nehéz fájdalmukban tehernek érzik ezt a jövevényt. Külön fáj nekik annak tájékozatlansága. Amikor aztán Jézus Isten örökkévaló igéjével magyarázza saját szenvedését, akkor keblükben új szív dobog, lelkükben világosság ragyog. Így mennek Jézussal egy úton.

Jézusnak hozzánk csatlakozása olyan természetes, mint a harmathullás vagy a napkelte. Szíve vágyódása szerint állandóan találkozni akar velünk. Kétségeink között ott van, segíteni akar. Állandóan mellettünk megy, de nem vesszük észre. Szól hozzánk, de nem hallgatjuk meg. Lerázzuk magunkról mint kellemetlen idegent. Kényelmetlennek érezzük, mert megmondja a véleményét.

folytatás a 3. oldalon

ÖRVENDEZZETEK

Örvendezzetek, egek,
Ti is, földi seregek!
Mindnyájan örüljetek,
Vígan énekeljetek,
Mert Urunk feltámadott,
Nékünk életet adott.

Jézus él, mi is élünk,
Tőled, halál, nem félünk,
Mert Ő diadalmat vőn,
Értünk elégséget tőn
Isteni erejével,
Az Ő nagy érdemével.

Nékünk megigazulást,
Bűnből teljes gyógyulást,
Békességet Istennel,
Szerzett nagy reménységgel
Ő föltámadásával,
Örök igazságával.

Arcra előtted esünk,
S kérünk, drága Kezesünk:
Részeltess halálodnak
És föltámadásodnak
Drága érdemeiben,
Édes gyümölcseiben.

Tedd meg te Szentlelkeddel,
És te nagy érdemeddel,
Hogy új életet éljünk,
Végre porból fölkeljünk
Örök, nagy boldogságra
És halhatatlanságra!

Bátori István (1749-1833)
(A Hit Hangjai 82)

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Mini Youth Conference: Cleveland

Nagyheti írások, versek, ének

A Magyar Baptisták Világszövetségének tanácsülése Detroitban

Gyülekezeti hírek: Kelowna, Cleveland, Kiskőrös

Interjú Borzási Pállal

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A Magyar Baptisták Világszövetsége tanácsa megtartotta idei ülését - Detroit, 2019. március 15.

A nagyvilág magyar baptista szövetségeit összefogó szervezet, a 22 éve létrehívott MABAVISZ eddig 4 világtalálkozót szervezett (az elsőt még a megalakulása előtt (1992. Budapest/Tahi). A szövetség vezető testülete a „tanács” gyakrabban, az utóbbi években évente egyszer találkozik, hogy a közös célok érdekében vissza és előre nézve tanácskozzon, tervezzen, imádkozzon.

Ezekre az évenkénti tanácskozásokra a hat tag-szövetség vezetői, küldöttei hivatalosak. A szervezeti szabályzat szerint ez 14 vezető testvért jelent.

A tanácsülések általában *Magyarországon* és *Erdélyben* kerülnek megrendezésre, de a mi kezdeményezésünkre és támogatásunkkal a három kisebb szövetségben is rendeztünk már 1-1 ilyen alkalmat. Tavaly *Gergely István* testvér javaslatát elfogadva úgy határoztak testvéreink, hogy új helyen, *Amerikában* tartják meg a legközelebbi tanácskozást. Ennek a *detroiti gyülekezet* adott helyet március idusán.

Érkeznek a vendégek

A detroitiak számára nem kis kihívást jelentett ez az alkalom. *Huli Sándor* helyi lelkipásztor testvér vezetésével jól megszerveztek mindent. A vendégek fogadása - szállás, étkezés, a tanácskozás lebonyolítása – mind a gyülekezet testvériségének a feladata volt. Köszönjük nekik a helytállást!

Az első hat vendég szerdán érkezett. Számukra csütörtökön *detroiti városnézést* szerveztünk, hiszen többen nem jártak még errefelé. *Herjeczkiéktől* indultunk. *Nyúl Zoltán* testvérék – némi izgalmas bőröndgyógyszer keresés után a városban csatlakoztak hozzánk. (Szombaton *Papp János* testvérrel jártuk be ugyanígy a várost.)

Először a gyülekezetünk régi, 50 éven át szolgált templomát kerestük föl Detroit egykori magyar negyedében, Delrayben. A hat magyar templom közük négy még áll, de csak a *Szent Kereszt katolikus* templom maradt meg magyarnak. Azután a város néhány nevezetesebb helyére vittük el vendégeinket. Estére már mindenki megérkezett, s az imaháznál vacsoráztunk - vendégek és néhány vendéglátó.

Tanácsülés

Péntek reggel, március 15-én, 9-kor kezdődött a *MABAVISZ tanácsülése.* Ezúttal 13-an ültük körül az imaházban felállított asztalokat. Két *magyarországi*, két *erdélyi*, két *vajdasági*, egy *kárpátalajai*, egy *felvidéki* és öt *amerikai* résztvevője volt a tanácskozásnak.

folytatás az 4. oldalon

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
Venice, FL. május 24-26.

112. KÖZGYŰLÉS
RÁMA TÁBOR,
2019. július 5-7.

NAPKELTÉTŐL NAPNYUGTÁIG

folytatás az 1. oldalról

Pedig Jézus minden életváltozásunkban megszólal. Irányít, visszatart, dorgál, bátorít. Mikor zúgolódunk a nehéz sors miatt, hogy sújt az élet, pedig becsületesebb vagyok, mint sokan, ő megmagyarázza: "mindennek így kellett történnie."

Jézus dorgálással kezdi a tanítványokhoz intézett válaszát. Balgatagoknak és restszívűeknek nevezi őket, pedig csak három napra rendült meg bennük a hit. Vajon mit szól nekünk, kik évek, évtizedek óta talán, vagy hosszú életen át nem törődtünk vele?

Jogosan dorgál meg azért is, mert saját kicsinyes gondjaink, bajaink miatt elfeledkezünk a legnagyobb boldogságról, hogy van feltámadott Krisztusunk, aki legyőzte a bűnt és halált, és diadalt szerzett számunkra is! Nézzünk örvendező lélekkel a feltámadott Krisztus felé!

A dorgálás után magyarázatra nyílik Krisztus ajka. "Ennek így kell történnie!" Javunkat szolgálja, bár sokszor nem értjük, hogy miért jobb a könny, mint a mosoly, a szenvedés, mint a boldogság. Mindent megold az, hogy Isten a mi Atyánk, aki szeret, és mindenben javunkat akarja. Mi csak tapogatózva járunk, de ha meglátjuk Isten akaratát, akkor megnyugtató számunkra, amit ő tesz velünk.

Ne maradj egyedül kétségeidben és bizonytalanságaidban, hanem lásd meg a melletted haladó Jézust, közöld vele kérdéseidet, és hallgasd meg válaszát.

VELE EGYÜTT ÖRÖKRE

Este van. A tanítványok hazaérkeztek. Jézus ajka búcsúzásra nyílik, de elnémítja azt a tanítványok könyörgése. Húsvét megmaradó boldogsága azt jelenti, hogy állandóan a feltámadott Krisztussal élhetünk. Nem távozik el tőlünk. Velünk van, velünk él, áldott, boldog közösségben. De amint az első húsvétkor ez a tanítványok hozzájárulásával történt, így ránk is feladatok várnak. Kérjük őt, hogy maradjon nálunk, ő legyen a családfő, ő adjon áldást, a szíveket ő kösse össze. Adjon új lelkületet, és teremtsen állandó együttlétet magával.

Az állandó együttlétnek feltételei vannak. Krisztussal való együttlétünk komoly imaéletünk által válik valósággá. Imaéletünk pedig elválaszthatatlan a komoly igeélettől.

Krisztussal való együttlétünk az egész életre kiterjed. Áthatja testi és lelki életünket: tartalmassá teszi hivatásunkat, megáldja két kezünk munkáját, imádságainkat meghallgatja. Jézus feltámadása azt jelenti tehát, hogy vele élünk örökké.

Ez az evangéliumi részlet a két tanítvány napkeltétől napnyugtáig terjedő történetét mondja el. Számunkra áldást azonban csak akkor jelent, ha felismerjük benne lelki életünk fejlődését, és megtanuljuk, hogy napkeltétől napnyugtáig meg kell találnunk Jézust, és vele együtt kell hazaérkeznünk az atyai ház áldott hajlékába.

Viczián János +

Viczián testvér lelkipásztori szolgálatának és éltének egy részét Kanadában töltötte. Lelkipásztor Torontóban: 1972-77, Kelownában: 1993-2009)

Viczián János: ***Élő reménység*** – *egy életen át hirdette* - prédikációgyűjtemény; szerkesztő: *Marosi Nagy Lajos.* Budapest 2018. 127kk oldal

---

VISSZATEKINTVE ÉRTJÜK MEG ŐT

EGY MOBILTELEFON igencsak könnyű, olykor mégis nehéz fölemelni… Most is így van, ám feleségem nógatására mégis erőt veszek magamon, és fölhívom hónapok óta járni is alig tudó, fájdalmaktól gyötrött és most újabb műtéten átesett nőtestvéremet. Amikor meghallom fáradt hangját, jó szóval bátorítom, a Megváltó irgalmáról és a mi együtt érző szeretetünkről biztosítva őt. Válaszait hallgatva meglep valami szokatlan. Bajait pontosan felsorolja ugyan, de egyáltalán nem panaszkodik. Én arra készültem, hogy majd nekem kell nyugtatgatnom őt, és közben szavai nyomán engem tölt el a belőle áradó béke. Hogy ennek forrása Istenbe vetett bizalma és reménysége, azt a beszélgetést záró mondata értette meg velem: *„Nem tudom, hogy miért engedi meg a jó Atya mindezt az életemben, de visszatekintve meg fogom érteni…”*

Mi, akik az Úr Jézus tanítványaivá lettünk, de sok tépelődéstől, zúgolódástól, kiábrándultságtól, csalódástól menekülhetnénk meg, ha mindig szívünkben élne a bizonyosság: *„Most nem értem, de visszatekintve meg fogom érteni…*”

Ennek mind egyéni sorsalakulásunkkal összefüggésben, mind pedig az üdvtörténet érthetetlennek tűnő eseményeivel kapcsolatban is a hitvallásunkká kellene lennie. E vallomás alapja az egykor Mózesnek adott isteni kijelentés: *„kezemmel betakarlak téged, míg átvonulok. Azután kezemet elveszem rólad, és hátulról meglátsz engemet”* (2Móz 33,22.23).

Az üdvtörténet emberi értelmet próbára tevő szakasza az Úr Jézus szenvedéstörténete. Már a puszta előrejelzése is az volt. Még épp csak elkezdte ***„Jézus Krisztus mondani tanítványainak, hogy… meg kell öletnie”*** (Mt 16,21), **már kirobbant Péterből a szenvedélyes tiltakozás. Amikor aztán nagycsütörtökön romba dőltek Jézus mellett titkon remélt diadalmas jövőjével kapcsolatos elképzelései, szörnyű csalódása piheként foszlatta szét páskavacsorai hűségfogadkozását és tette őt háromszoros tagadóvá.**

A Megváltónak a Gecsemáné-kerti imatusától a golgotai kereszthalálon át, a holttetemét befogadó sírüregig vezető útjáról ellenségei, de még barátai is úgy gondolták, hogy nyilvánvalóvá lett a megváltó isteni szándék veresége…

De elérkezett a csodálatos húsvét! Nemcsak az éjszaka baljós árnyait oszlató pirkadattal, hanem az Úr Jézus feltámadásának reménytelenségünk sötétjét elűző örömhírével, evangéliumával!

HÚSVÉT AKKOR ÉS AZÓTA IS, nemcsak a feltámadás, hanem a megvilágosodás ünnepe is egyben. Péter, de a többi tanítvány is a húsvéti diadal felől visszatekintve érthette meg végre a testté lett Ige, Jézus Krisztus sokszor és sokféleképp félreértett, és lényegében elutasított útját. Megértették, hogy megváltásunkért ezeket el kellett szenvednie, és éppen ez által dicsőülhetett meg (vö. Lk 24,26). Ráeszméltek, hogy mindaz, ami az Úr Jézussal történt nem ármánykodó ellenségei által megszervezett bukás volt, hanem a világ teremtése előtt kiválasztatott egyszülött Fiú önkéntesen, és mentő szeretetből véghezvitt engesztelő áldozata.

Húsvét felől visszatekintve érthetjük csak meg mi is, hogy Isten szeretetének e döntő győzelme által végre megszabadultunk a minket rabszolgaként fogva tartó embergyilkos Sátán hatalmából.

„Jézus Krisztus, Úrként, / Szívből tisztelünk,/ Mert e földre jöttél, / Hogy elvedd a bűnt. / Bárányként meghaltál / Értünk Golgotán, / A halált legyőzted / Húsvét hajnalán…” (BGyÉ 21,2).

Győri Kornél (Újpest)

MABAVISZ tanácsülés

folytatás a 2. oldalról

Az utazási költségek is befolyásolják ilyenkor a jelenlévők számát. Kevesebben jöttek a két nagy szövetségből, ahogyan tőlünk is általában csak egy személy szokott elutazni az ilyen gyűlésekre. Most azonban lehetővé tették testvéreink, hogy *Gergely István és Püsök Dániel* testvéreken - a mi képviselőinken kívül - „tanácsadói” státusszal részt vehessen a gyűlésen *Kulcsár Sándor* testvér, a MABAVISZ egyik alapító tagja, korábbi elnöke, *Herjeczki Géza,* aki korábban kétszer is volt elnöke a világszövetségnek, valamint *Huli Sándor* detroiti lelkipásztor.

A tanácsülés résztvevői: Herjeczki Géza, Borzási Pál (Erdély), Dóczé Bálint (Felvidék), Pardi Félix (Erdély), Nagy Tibor (Vajdaság), Gergely István (Amerika), Nyúl Zoltán (Vajdaság), Papp János (Magyarország), Püsök Dániel (Amerika), Kulcsár Sándor, Durkó István (Magyarország), Huli Sándor (házigazda) és Nagy Csaba (Kárpátalja).

A helyi lelkipásztor köszöntése után az elnöklő *Gergely István* testvér megnyitotta a tanácskozást, üdvözölve az Amerika földjén először ülésező

MABAVISZ tanácskozás résztvevőit, a Kárpát medencéből érkezett testvéreinket. A megnyitó áhítathoz a János 8,31-36-ot olvasta. Kezdő gondolataival az 1848-as március 15-i *Szabadságharcra* emlékezett. Neves személyiségeit, hőseit említve hangsúlyozta, hogy mindannyian a magyar nép részének érezzük magunkat, éppen ezért kegyelettel gondolunk rájuk. Olykor kiállunk a politikai szabadság-jogokért is - mondta, de küldetésünk szerint az Úr Jézus által említett szabadságért küzdünk egész életünk során. Legyenek megtérések, szabadulások. Mi Krisztus szabadságharcosai vagyunk. Ahogy ők életüket is áldozták a szabadságért, mi is készen kell legyünk a Krisztus által felkínált szabadság hirdetésére. Pál apostol is készen volt: *„életem sem drága nékem...”* Országáért, népéért, népünkért. Az idők során Amerikába érkezők, kivándorlók közül sokan csalódtak már, de akik Isten szabadság-szobrához, a kereszthez jönnek, nem fognak csalódni!

Ezután a napirend szerint megkezdődött a tanácskozás, és délelőtt és délután el is végeztük kitűzött feladatainkat. Tárgyalásaink során többször is elcsendesedtünk, imádkoztunk az ismertetett problémák vagy örömök fölött, hálát adva és könyörögve a missziómunkáért és a missziómunkásokért.

Istentisztelet

Az eredményes tanácsülést vacsora, majd istentisztelet követte. Ekkor volt alkalma az egész gyülekezetnek találkozni a MABAVISZ tanácsülésre érkezett vendégekkel, akik kivétel nélkül bekapcsolódtak a szolgálatba. Mindenkinek volt alkalma az üdvözletek átadásán túl is szólni arról a missziós területről, amelynek képviseletében érkezett. Az öt szövetség képviselőinek bizonyságtételei között a detroiti énekkar szolgálatait hallhattuk. Az igehirdetést *Pardi Félix* lelkipásztor tartotta a 133-dik Zsoltár alapján. Az egység gyönyörűségéről, alapjáról és áldásáról szóló igehirdetést reméljük olvashatjuk majd egy következő számban.

Az istentiszteletet szeretetvendégség követte, melyen az egyik meglepetés a *Bancsov Ildikó* készítette *„Magyar Baptisták Világszövetsége” torta* volt.

Vendégeinket szombaton más gyülekezetekbe vitték el testvéreink, hogy ők is részesülhessenek a találkozó áldásaiból. *Chicagóban, Torontóban, Clevelandban és New Yorkban* szolgáltak testvéreink ezen a vasárnapon. *Detroitban Papp János* testvér maradt, s ő szolgált délelőtt és délután, de erről a következő számban írunk.

Köszönjük vendég testvéreink fáradságát, szolgálataikat. Jó volt hallani a Kárpát medencében szolgáló testvéreinkről, a gyülekezetek életéről. Áldja meg az Úr a Világszövetségünk szolgálatát, s tegye hasznossá, áldásossá minden ténykedését!

Köszönjük a detroiti testvérek vendéglátó szolgálatát is.

Herjeczki Géza

A hat szövetség képviselői a tárgyalóasztal körül / az istentisztelet előtt - baloldalt két további vendég: Lizik Zoltán ref. püspök és Kerekes Tibor pünk. lp. / 5. oldalon az öt szövetség képviselői köszöntik a gyülekezetet - mellettük az énekkar / A MABAVISZ tortát az elnök (Gergely István) és a két alelnök (Pardi Félix és Papp János) mutatja be.

ÁHÍTAT

Gyötrelem és szorongattatás vár minden emberi lélekre, aki a rosszat cselekszi, először a zsidókra, majd pedig a görögökre; viszont dicsőség, tisztelet és békesség jut majd osztályrészül mindazoknak, akik jót tesznek, először a zsidóknak, majd pedig a görögöknek. – Róm 2,9-10

Úgy a rosszat cselekvők, mint a jót tevők Isten igazságos ítéletének a várományosai (Róm 2,1-8) – írta Pál apostol. A feltámadásról tanítva, Urunk is erre a két táborra osztotta az emberiséget (Ján 5,29). Az Isten törvényét már ismerő zsidónak „elsőbbséget" tulajdonít Pál a levél idézett soraiban, ami azt sejteti, hogy előbb veszi fizetségét engedetlenségének, illetve engedelmességének, mint a görög. Ez nem jelentheti azt, hogy a közösséghez tartozás kisebbítené, vagy növelné a személyes felelősséget, hiszen „Isten nem személyválogató" (11.v.). A Törvényben elsőként nyert tanítást az Isten szerinti életről az ószövetségi választott nép. Isten akaratának ez a kinyilatkoztatása az embervilág történelmének egy konkrét pontján történt, mint ahogy az Örökkévaló igazságos ítéletei is a történések folyamatában kerülnek sorra.

Hiába is ódzkodik az ember a kollektív felelősség, teherválalás, főleg felelősségre vonás gondolatától: felelünk egymásért. Az egyén szervesen tagja a közösségnek, aminek az elhívásáról, felelősségéről, helytállásának, illetve engedetlenségének a következményeiről gyakran tesz említést a Szentírás. A történelem színtere lett annak, ahogyan - különböző korokban és módon – megszólított, megjutalmazott, vagy megbüntetett Isten családokat, népeket, országokat, de még hívő közösségeket is. A dicsőségben érkező Emberfia trónja elé gyűjtenek majd *„minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól"* (Mát 25,31-32) – halljuk az Úr Jézust, amint a jövőről tanít. „Izráel megkeményedése" és a pogányságnak is kínált üdvösség, amiről Pál apostol a római levél 11. fejezetében ír, a mindenki iránt irgalmas Isten üdvözítő tervében népeket érintő események (Zsid 8,8-13). Isten szavára hallgatva, illetve annak ellenállva cselekedeteink következményeivel számolhatunk tehát kollektíven is.

Mivel folytonos a kölcsönhatás közösség és egyén között, még a keresztyéni életszentség sem szigetel el senkit a környezetétől, sőt „Krisztus szenvedéseiben" részesülhet a hívő a világban, de Isten akaratából (1Pét 4, 12-19). Az „először rajtunk" (Péter olvasóin, az „Isten házanépén") kezdődő ítélet, a Krisztus nevéért elszenvedett bántalmazás folytatása az „Isten evangéliumában" nem hívők „vége" lesz. *„És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hova lesz az istentelen és a bűnös?"* – kérdezi Péter.

„Minden emberi lélekre" vár gyötrelem és szorongattatás a rosszat cselekvők világában - de a Krisztus szeretetétől ezek nem szakítanak el minket (Róm 8,35-36) – válaszoljuk Pál kérdésére. Sőt, *„tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott... azokat meg is dicsőítette"* (Róm 8, 28-30). Népéért érzett fájdalmának és felelősségének ezek után ad hangot Pál apostol: *„Szüntelen fájdalom gyötri a szívemet, mert azt kívánom, hogy inkább én magam legyek átok alatt, Krisztustól elszakítva, testvéreim, az én test szerinti rokonaim helyett, akik izráeliták..."* (Róm 9, 2-4). Bárcsak többen gyötrődnénk így a népünkért!

Adjunk hálát, hogy az Örökkévaló minden népnek felkínálja az üdvösséget!

Novák József

Dsida Jenő:

KRISZTUS

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz
hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase
tudtalak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy.
Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan
derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen
enyhe pirosnak, mint a tejbe esett rózsa.
Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is
számtalanszor, és tudom, hogy te egyszerű
voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló.
Álmatlanul csavarogtad a számkivetettek
útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit
s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget
nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai.
Hangod fájó hullámokat kavart, mikor
a sok beszéd után rekedten újra
szólani kezdtél. Megtépett és színehagyott
ruhádon vastagon ült a nagy út pora,
sovány, széltől-naptól cserzett arcodon
bronzvörösre gyúlt a sárgaság s két
parázsló szemedből sisteregve hullottak
borzas szakálladra az Isten könnyei –

KELOWNA, BC. Canada

Magyar Keresztyén Misszió
Kelowna, BC
Lelkipásztor: *Dr. Vass Gergely*

VISSZAPILLANTÁS A KELOWNAI MAGYAR KERESZTYÉN MISSZIÓ UTÓBBI HÓNAPJAIRA

A mi közösségi életünk felélénkül őszönként, csúcspontjához ér karácsonyban. A hidegebb hónapokban a bátrabbak és erősebbek jelennek meg összejöveteleinken. A tavasz eljövetelével mi is új erőre kapunk. Nyáron pedig a jó és szép idő sok lehetőséget ad az utazásokra és a vendégek fogadására.

A múlt év júliusában testvéreink kipróbálták a világhálóról kiválasztott anyaországi istentiszteletek kivetítését a vasárnapi alkalmakon. Azokat helyi műsorral és közlésekkel, olykor szeretetvendégséggel egészítették ki. Mégis jobb, vonzóbb, a helybeli igeszolgálat. Inkább elmélyíti a testvéri közösséget.

Nyáron testvérnőink ízletes magyar ételeket és süteményeket forgalmaztak a vasárnapi összejöveteleink végén. Legnagyobb keletje a szilvás gombócnak, a töltött káposztának volt. Ezzel is támogattuk közösségünk anyagi tartalékát.

Augusztustól kezdve több testvérünk betegsége nehezebbé vált. A sort *Krasznai Béla* kezdte meg, de hamarosan nyomába szegődött *Dr. Cserepka Margit* is. Az utóbbinak fel kellett adnia az önálló életét, és azóta teljes-körű ellátásra és gondozásra szorul. Október közepétől a mai napig a Cross utcai idősek otthonában látogatható.

Október közepén tartottuk hálaadó ünnepélyünket. Gyönyörű és ihlető hálaoltár emlékeztetett szerető Istenünk lelki-testi gondoskodására. Ő valóban abban találja kedvét, hogy minél több embert, minél gazdagabban és tartósan megáldjon. A Neki engedelmeskedők élvezhetik ezt leginkább.

Tovább ápoltuk és fokoztuk kapcsolatunkat a helyi *magyar házzal*. Ha temetésre hívtak, akkor igével szolgálhattunk a gyászoló család és baráti köre felé. Részt vettünk gyűléseiken és kulturális alkalmaikon is. Náluk bevezették a szombatonkénti magyaros ebédek felszolgálását és kiárusítását. Ilyenkor újabb és újabb ismeretségeket köthetünk és kapcsolatokat mélyíthetünk el. A megjelentekkel ismertethetjük eltervezett programjainkat. Bekapcsolódásukat kérhetjük különböző ünnepi műsoraink lebonyolításához. Meglepetésemre az utolsó 56-os emlékünnepségre engem kértek fel előadást tartani. Abban hangosan elmerengtem, hogy kinek, mire jó és kell a szabadság. Az egykori események főszereplőinek döntéseiből és cselekedeteiből, vagy azok elodázásából indultam ki. A helyi magyar ház

A kelownai zenekar szolgálata

jelenlegi vezetőségének tanácsára, ott adománygyűjtő ebédet adtunk ez év január 19-én. Főszakácsunk *Fazekas Imre* testvér volt. Rövid és velős programmal is szolgáltunk. Az Úr áldását, segítségét tapasztaltuk. Ez másokra is ösztönzően hatott.

Továbbra is kedvelt foglalkozásunk a bibliatanulmányozás. A legtöbbször a *Trinity* angol baptista gyülekezet épületében végezzük közösen. Viszont, ha célravezetőbb, akkor háznál vagy az idősek otthonában is megtartjuk. Ezt gyakoroltuk, amikor *Krasznai Irénke* testvérnőnk nem lett volna képes részt venni másként, vagy amikor Dr. Cserepka Margit néninek volt a 89. születésnapja. Krasznai Béla testvér többször bizonyságot tett egészségi állapotának jelentős javulásáról. Dicsérjük Urunkat érte. Még mindig az *Apostolok cselekedeteiről* írott könyvvel foglalkozunk. Ámulatba ejt Isten hatalma, az apostolok odaszántsága, és az evangélium gyors terjedése.

A vasárnapi magyar istentiszteleteinken befejeztük a *János evangéliumának* átvételét, és elkezdtük a *Filippiekhez írt levelet.* Sorozatunkat megtörtük decemberben, amikor klasszikus adventi, karácsonyi és óévi témák kerültek terítékre. Több mint 60 résztvevőnk volt december 16-án, amikor Jézus testet öltését ünnepeltük. Vendég zenészek segítsége tette színvonalasabbá műsorunkat. Mai napig hálásak vagyunk ezért.

Ritkán *elöljáróságí* megbeszéléseket is tartunk. Ilyenkor nyíltan kiértékeljük az elmúlt eseményeket és előkészítjük a soron levőket. Imádkozunk is azokkal

A figyelmes (fent) és az imádkozó gyülekezet

kapcsolatosan. Ismét időszerűvé vált nálunk egy újabb lelkipásztor meghívásának kérdése. A jó Isten gondoskodását, vezetését kérjük.

Utolsó vasárnapi összejövetelünkön úrvacsorát osztottunk. Megdöbbentett Krisztus alázata, engedelmessége, szeretete, ami az önmegüresítésében, együtt-érző szolgálatában, az átkos keresztthalál vállalásában is megmutatkozott. Őszintén örvendünk megdicsőülési folyamatának is. Fil 2,5-11.

Bár nem érdemeljük meg, mégis elkerült bennünket az elviselhetetlen hideg, a veszélyt jelentő szélvihar, a zavart okozó havazás. Ezért is hálásak vagyunk az időjárás Urának.

Vass Gergely, Kelowna

LEVÉL KISKŐRÖSRŐL TORONTÓBA

Szeretett, kedves torontói Testvéreim!

Mióta 2017-ben elbúcsúztunk egymástól, csak a lelkipásztorral és néhány testvérrel volt email-kapcsolatom. De az interneten keresztül, amennyire tudtam, figyelemmel kísértem a Gyülekezet, és az egész észak-amerikai testvériség szolgálatát. Hiszen tíz évig a *kiplingi gyülekezet,* 30 évig pedig a *torontói gyülekezet* tagja voltam, és ezt soha senki és semmi ki nem törölheti az életemből.

Herjeczki testvér felhívását olvasva én is rájöttem a mulasztásomra. Így hát utólag közlöm mindenkivel, hogy 2017 júniusa óta a *Kiskőrösi Filadelfia Idősek Otthonának* lakója vagyok. Én választottam magamnak ezt a helyet, mert idős napjaimra senkinek sem akartam terhet jelenteni. Akkor még nem is gondoltam arra, hogy ilyen hosszú életet ad az Úr, hiszen augusztusban már 90 éves leszek. Egy évvel ezelőtt már szinte a menny kapujában voltam, de Uramnak még terve volt földi életemmel.

Itt nem ritka eset, hogy valaki a századik évet megérje, sőt többet is. *Bányai Jenőné* és *Sándor Pálné* ebben az évben lesznek száz évesek. Evvel kapcsolatban: Nagy örömmel hallottam *Kish Etelka* 100. születésnapjának megünnepléséről! Eszembe jutott egy kedves emlék, amikor a Táborban ketten sütöttünk palacsintát, ő 90. én pedig 80. évesen. Szívem minden szeretetével köszöntöm Őt, tartsa meg őt továbbra is az Úr!

Magamról annyit, hogy nagyon vágyom már az örök hazába, a végső örök költözésre, miután házaséletünkben már tizenkilencszer költöztünk! Mindenütt boldogok voltunk, ahol szolgálatot bízott ránk az Úr! És ha Ő még rám akar bízni valamit, vagy valakit, szeretném szívesen tenni. Vannak itt fekvő betegek, és mások is, akik várják a látogatást. Imádkozzatok *Nagy Benjámin testvérnőért, Esztikéért*, aki már majdnem egy éve fekszik, és cukorbaja miatt lassan gyógyul!

Körülbelül 120-an vagyunk itt, én nem ismerek mindenkit, de vagyunk szép számmal olyanok, akik fiatalon egy gyülekezetben szolgáltunk, és idős korunkban újra együtt szorulunk rá a gondozásra. Természetesen örömmel és hálával emlegetjük a régi szép időket. Nemrégen költöztek ide *Gerzsenyi Sándor és Marika,* a múlt héten pedig *Beharka Pál és Monika*. Gerzsenyi testvér itt is végez szolgálatot, közben pedig folytatja írói tevékenységet is. Áldott és hasznos beszélgetéseink vannak, látogatókat is kapunk, és hálásak vagyunk minden hívő szívért, akikkel egy a lelkünk. Hálásak vagyunk hívő orvosnőnkért és a nővérekért, akik éjjel-nappal vigyáznak ránk, ápolnak és gyógyszereznek, s mindezt sok-sok felülről kapott, igaz szeretettel.

Az intézetben természetesen házirend is van, pl. az étkezés ideje, az orvosi rendelés, tisztasági szabályok, és heti három alkalommal istentisztelet. Szolgálattevőink a vezető testvérek, vagy közülünk valók, vagy a nagy gyülekezetből küldött testvérek. Szép nagy kápolnánk van, ahol a széksorok mögött bőven elférnek a tolószékesek is. Az igehirdetés után van alkalom imádságra és önkéntes szolgálatokra, versekre, bizonyságtételre. Örülök annak, hogy a régi kedves *Hit Hangjaiból* énekelünk. Mindig nagy örömünkre szolgálnak a más gyülekezetekből jött látogatócsoportok, akik szolgálnak nekünk, nőegyletek, pengetősök, és egyéb szolgálattevők.

Én személy szerint is hálás köszönetet mondok távoli testvéreim szeretetéért és támogatásáért! Mindenkire igaz szívvel gondolok, kicsinyekre és nagyokra. Isten áldása kísérje minden szolgálatotokat, mely az Írás szerint *"nem hiábavaló az Úrban!"*

Szeretettel ***Gabinéni*** *(Oláh Gabriella)*

VISSZAKÖSZÖN A MÚLT

Elszaladtak fölöttem az évek,
rövidül az út, közeleg a cél.
A megtett útra vissza-visszanézek,
s ha néha még oda visszatérek,
úgy tűnik, lelkem újra hazaér.
Minden útszakasz olyan ismerős,
hiszen megjártam, mind végigjártam!
Valamit mégis másképp találtam...
Nincs már tövis, eltűntek a rögök,
melyek néha sebezték a lábam.
De megmaradtak a kis virágok!
Élnek, virulnak, színesednek,
az út két oldaláról integetnek,
megismernek, visszaköszönnek.
Isten csodája, hogy megmaradtak,
mert tőlem csak cseppeket kaptak!
Titkos oka van, hogy nagyra nőttek:
A Szeretet öntözgette őket.

A Szeretet, amely itt is utolér.
Sok drága testvér emléke kísér.
Pásztorukkal, aki előrement,
ők már találkozhattak odafent.
De élnek a fiak, az unokák,
s találkozhatom velük idelent.
ölelésükben, szemük sugarában
szeretetükben megfürdik a lelkem.
Visszaköszön a múlt! ... És a szívem
csordultig tölti most a hála,
mert egyetlen nap se volt hiába,
áldozat, munka nem veszett kárba!
Az elvetett mag talajra talált,
szárba szökkent és termett sok kalászt.

Múltak ösvényén vissza-visszatérve,
az útnak mégis legszebb a vége,
mert életté vált a szent ígéret,
hogy örökkévaló a szeretet!
Minden elmúlik, de ez élni fog
múltunk, jelenünk és jövőnk felett.

Oláh Gabriella

A SZERETETHÁZ KAPUJA ELŐTT

Lebontom csűreimet, és megyek,
Hol egy kisebb hely is elég lehet.

Megítélt Jézus. -- Igazat adok
Jó Megváltómnak. „Adni” tanulok.

Felülről kapott értékeimet
Felajánlom itt most mindenkinek.

Új helyzetem még alig ismerem.
Azt kérem, Uram, jöjj, maradj velem!

Sok itt a baj és sok a szenvedés.
Gyógyuláshoz a gyógyszer oly kevés.

Vigaszra vágyik itt a szenvedő.
Lelki támaszra, mert fogy az erő.

Mit eddig gyűjtögettem, átadom.
Másokért élni! - Itt is vállalom.

Ki itt belépsz, szeress minden szegényt.
A vén szívekben ébreszd a reményt.

Kinek csak pislákol a mécsese,
A hitnek olajával töltsd tele.

Hajolj le hozzá, értsd meg bánatát.
Súgd fülébe a reménység szavát.

Találsz itt majd néhány öreg juhot.
Lépj hozzájuk. A módszert jól tudod.

Magányosak. – Ez a „magány-bogáncs”.
Segíthet rajtuk néhány jó tanács.

Légy köztük szinte élő Biblia.
Pásztornak szánt téged Isten Fia.

Nyugalmad, békességed szent erény.
Ő szól: „Gyere és kapaszkodj belém!”

Gerzsenyi Sándor

MINI YOUTH Conference CLEVELAND

Hálás vagyok, hogy újból részt vehettem egy ifjúsági alkalmon, és hogy időt tölthettem a többi fiatallal a Clevelandi Mini ifi találkozó alatt! Nagyon jól esett megint együtt lenni az ifjúsággal, akkor is ha szűkebb körben volt tartva.

A szombat esti alkalomról szeretnék beszámolni, ami kellemesen meglepett, mivel egy videót néztünk, és onnan hallottuk az üzenetet. Arról szólt ez a videó hogy mit jelent a "*self care*," vagyis a *"magunkról való gondoskodás.*" Három fő pont volt: Self care Jézus nélkül - nem tart sokáig; Self care Jézussal - azt jelenti hogy nála van lelked számára gondoskodás; Self care Jézussal azt is jelenti, hogy élő kapcsolatod van Vele.

Az első pont arról szólt, hogy *a földi dolgok mulandók,* például ha iszol, később megint szomjas leszel. Ilyen az élet Jézus nélkül - ha próbálod az életedben-lévő szomjúságodat más dolgokkal betölteni: kapcsolatokkal, vásárlással, alkohollal, nem lesz elég, hanem mindig vissza fogsz menni többért, és nem fog tartós lenni, csak ideiglenesen fogja csillapítani szomjúságodat. Az életedet ez a szomjúság fogja vezetni. Az a kérdés, hogy mire szomjazol - a világi dolgokra vagy a Jézussal való kapcsolatra?

A második pont arról szólt, hogy *a világban nem lehet találni lelkünk számára igazi ápolást*. Két példa is illusztrálhatja ezt. Az első az "alig várom hogy ez és ez történjen" gondolkodásmód, ahol egy mozgó cél után futunk. Amikor kapcsolatban vagy, várod hogy jegyes legyél, amikor jegyes vagy, várod hogy házas legyél, amikor házas vagy, várod hogy gyereked legyen, amikor gyereked van, várod hogy járjon és önálló legyen. Amikor így gondolkozunk, sosem lehetünk boldogok, mert mindig várjuk a következő dolgot. A második példa az a gondolkodásmód, hogyha olyan lenne az életünk, mint a híres embereké, akkor nem lenne semmilyen problémánk. De magunk is látjuk, hogy ezek a személyek is boldogtalanok, akkor is ha a legjobb dolgokat meg tudják venni maguknak. *Jim Carrey* is azt mondta, hogy

bárcsak mindenki híres és gazdag lenne, mert akkor észrevenné, hogy ez menynyire boldogtalan és magányos dolog igazából.

Végül, a harmadik pont az volt, hogy *időt kell tölteni Istennel, és erősíteni a kapcsolatot vele az ima és biblia olvasáson keresztül*. Isten mindig várja, hogy töltsünk vele időt, mindig ki van nyújtva a keze, és várja, hogy megfogjuk, és hogy erősödjön a vele való kapcsolatunk. Meg kell vizsgálni, hogy mik a prioritásaink, mert azok befolyásolják a kapcsolatunkat Istennel. Ő várja hogy menjünk hozzá, de mi fontosnak tartjuk-e, hogy ezt megtegyük?

Ezek a gondolatok nagyon megragadtak, és örülök, hogy meghallgathattam ezt az üzenetet.

Meg szeretném köszönni a clevelandi fiataloknak és a gyülekezet tagjainak, hogy szeretettel fogadtak, és hogy áldozatot hoztak annak érdekében, hogy mindenki jól érezze magát; várom a legközelebbi találkozást!

Brigi Kulcsar

This president's day weekend, we had the ability to spend yet another wonderful time with the youth. This time, the opportunity presented itself in Cleveland. Going on this trip was both fun and very close-knit, with about 30 of us coming from all over. Upon going to this mini conference, I opened my heart to the teachings that would come.

Looking back, I can easily say that this conference fulfilled everything I had prepared for. It transformed the way I spend time with God, both in reflection of God's word and in prayer! God truly brought us all together with a purpose.

We went to various places throughout the weekend, starting with the indoor ice-skating rink that the Cleveland church was nice enough to reserve for us on Friday, followed by the renown *Cleveland Museum of Art* on Saturday.

Many memories were shared in these places, but even deeper moments were shared in God's house. On Saturday evening, we were able to worship together through music, and then we watched a sermon, virtually, from youth *pastor David Marvin* in Dallas about self-care. He was saying how important it is to equip ourselves with the word of God before we go out into the secular world and share the Gospel with others. It shined a light on things I had to, and still have to straighten out in my life day by day.

Additionally, on Sunday, pastor *Huli Sandor* talked to all of us on *what prayer is and how we can most effectively communicate with God*. It was an amazing sermon on how prayer is more than just *talking* to God, it's believing the words we say to God, it's the way we go before Him, with ready hearts. Pastor Sandor even demonstrated for us how the physical representation of what prayer really means is relying and leaning on God's power.

Thanks to this memorable weekend, we were not only able to build stronger friendships, but also brought us together to God. Personally, I make my quiet time with God a priority in my life now day by day. I know that this conference didn't only impact me but others as well.

Samuel Szabo

This past February there was a mini youth conference held in Cleveland. This was the second mini youth conference that the youth had organized, but it was the first one that I attended. These mini conferences are great ways for the youth to come together more often and be able to spend more time with each other and with the Lord.

For this conference, the theme for the weekend was soul care and prayer. The topic of soul care specifically stood out to me that weekend.

On Saturday we watched a sermon about soul care and how Jesus is the only one who can fill the void and the thirst in our souls. The pastor used the passage about the Samaritan woman (John 4:1-26) to illustrate and relate this to our own lives. This passage shows us that the Samaritan woman tried to fill the gap in her soul through her sinful life of having many husbands, which only left her empty and thirsty for more. She had multiple husbands because she thought that the next man would be able to fulfill her. This often happens in our lives when we believe that doing something other than seeking the Lord will quench the thirst in our souls.

Jesus knew the life that this woman led and he knows the life that we lead and explains to us that nothing in this world will give us the peace, joy, and satisfaction that only He can give.

When the woman was giving Jesus a drink of water from the well, Jesus said, *"Everyone who drinks of this water will be thirsty again, but whoever drinks of the water that I will give him will never be thirsty again. The water that I will give him will become in him a spring of water welling up to eternal life"* (John 4: 13-14). Jesus is saying that the 'water' of the world, whether it is money, a relationship, or a job will always leave you feeling thirsty and unsatisfied. The only thing that will satisfy our thirst is the 'water' that Jesus offers us.

This water is overflowing with peace, love, satisfaction, and life. This water will never leave us thirsty again and all we have to do is accept the grace of God and put our faith in Him. We need to spend time with Him and sit at his feet and listen to him. Seeking and walking with Jesus is the ultimate and only way to care for our souls and be able to enjoy the life that He has given us.

I'm glad that I went to this conference and that I was able to hear this message and be reminded of what is most important for my life.

Berni Liptak

MISUNDERSTOOD VERSES ROMANS 8:28

"And we know that in all things God works for the good of those who love him, who have been called according to his purpose." (Romans 8:28)

This Scripture brings comfort, direction, and hope to Christians every day. Sadly, it's also **one of the most misquoted and misunderstood verses in the Bible.** I'd like to share two things about this popular verse.

First, Romans 8:28 doesn't mean we can live any way we choose, and God will fix our messes.

To understand the truth of Romans 8:28, **we can't just quote the part** of the verse we like: *"And we know that in all things God works for the good..."* and skip the rest, "*of those who love him, who have been called according to his purpose."* **Romans 8:28 is a promise for believers.** Real believers. Those who are living for Christ. Not those who claim to believe in God but are living like the devil.

This verse says to those who love God and are doing their best to obey his commands, "Even though bad/sad/evil/wicked things will touch your life, I (God) will use them to ultimately bring about good, both in your life and in the world."

Second, Romans 8:28 tells us God can use all things together for good. **He doesn't say all things are good.**

No matter how rose-colored our glasses are, there's nothing good about cancer, sex trafficking, or death. Until Jesus returns and conquers Satan once and for all, sin will continue to drag its poisonous tentacles across our world, damaging and destroying everything in its wake.

The truth of Romans 8:28 reminds us that although sin and Satan are powerful, God is more powerful; **He is able to redeem and restore anything for our good and his glory.** All things may not be good, but God can and will use all things for good.

As long as we live in this world, people will attempt to reconcile God's sovereignty with humanity's suffering. Verses like Romans 8:28 assure us that no suffering is wasted, and God is always at work for our good and his glory. When we cannot comprehend why trials come and struggle to imagine that anything good can come from them, we can rest in the security that God is in control. Because of this, we can have hope.

(Godtube.com)

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

"Ahol hiába szólt a kristálytiszta Igazság, kinevették, kigúnyolták, keresztre szegezték és kősírba zárták. Ezért dőlt romba a büszke templom, a város, ahol kő kövön nem maradt és idegen népek és eszmék követői tapodják földjét mindaddig, míg a pogányok prófétikus ideje és száma be nem telik. Ma még csak a Koponya hegye és a nyitott üres sír látható és az Olajfák hegye, ahol a harmadnapra feltámadt Hős tanítványai szeme láttára a Mennybe emelkedett."

Dr. Mészáros Kálmán

MABAVISZ VENDÉGEK
Interjú Borzási Pállal

Borzási Pál testvérrel, a Lónai Gyülekezet lelkipásztorával, a Romániai Magyar Baptista Szövetség főtitkárával beszélgetek az *Evangéliumi Hírnök* komputere előtt. (Eszembe jut, hogy több mint 20 évvel ezelőtt ugyanitt, hasonló körülmények között *Veress Ernő testvérrel* készítettem egy riportot. Az idő elszaladt. Azóta egy új generáció állt a szolgálatba az erdélyi baptista misszióban is, Borzási testvér már őket képviseli.)

Pál testvér, hogy kerültél most éppen Detroitba?

Tudtommal, amióta megalakult a *Magyar Baptista Világszövetség*, ez az első alkalom, hogy az éves, szokásos gyűlést nem a történelmi *Magyarország* területén tartjuk meg, hanem az *Amerikai Egyesült Államokban*. Mivel a mi erdélyi szövetségünk vezetősége úgy döntött, hogy az elnök és a főtitkár képviselje a közösségünket e gyűlésen, így most mint főtitkár, én is részt vehetek rajta. Így kerültem én most tehát *Detroitba*, amiért hálás vagyok az Úrnak.

Olvasóink számára megosztanál néhány fontosabb dolgot családodról, gyülekezetedről, esetleg a szövetségről?

Igen. 19 éve, hogy házasságban élek *Annával*, kedves feleségemmel. Isten a frigyünket 3 gyermekkel ajándékozta meg. Két fiúval és egy leánnyal: *Emil* (16), *Áron* (15) és *Telma* (11). Isten kegyelméből Áron már hitre jutott, és az elmúlt év novemberében meg is pecsételte hitét a bemerítésben. Reményteljes szívvel imádkozunk Emilért, aztán Telmáért is.

A gyülekezeti munkát illetően 2000-óta vagyok lelkipásztor. *Krasznán* kezdtem a szolgálatot, *Szilágy megyében*, ahol 9 évet szolgáltam. Egy betegség következtében (agyrázkódás, hátgerincvelő rázkódás), megszakítottam egy évre a szolgálatot, az orvos javaslatára. Aztán az Úr kegyelméből ismét beállhattam a lelki szolgálatba, immár *Magyarlónán*. 2010 óta vagyunk ott, és örvendünk a közösségnek és a testvéri szeretetnek. Egy évvel az odaérkezésünk előtt nyitotta meg a gyülekezet az új imaházat, amit többnyire saját erőből épített fel, lévén, hogy a gyülekezetben sok a hozzáértő kőműves, és áldozatkészek a testvérek. Jelenleg bő kilencvenen vagyunk tagok, és minden generáció képviselve van. Külön kiváltság az, hogy földrajzilag közel vagyunk *Kolozsvárhoz*, ami azt jelenti, hogy a helybéli tagok zöme ott kap munkát. Ez azért fontos, mert így a híveink nem kényszerültek tömeges elvándorlásra, hogy más országban keressenek munkát, mint ahogy az más gyülekezetben megtörténik.

Annak is örvendünk, hogy két évvel ezelőtt diakónust avathattunk a gyülekezetünkben *Márton András* személyében.

A körzeti munkát tekintve, kijárok még *Mérába* is, ahol többnyire romákból áll a gyülekezet. Ebben a misszióban a lónai testvérek oroszlánrészt vállalnak; ők biztosítják a lelkipásztor útiköltségét, és minden héten még két szolgálattevő kimegy hozzájuk Lónáról, hogy ott a missziót előremozdítsák. Hála az Úrnak, fel is lendült a misszió az utóbbi években.

Helyileg hol van Lóna?

Lóna Kolozsvártól, Erdély központjától nyugatra van, a Nagyvárad felé vezető úton.

A magyarlónai imaház

Köszönöm szépen, akkor szeretnénk valamit hallani a szövetségi életről.

Jelenleg 251 baptista gyülekezetünk van, amelyben 55 lelkipásztor szolgál. Ezek körzetekre vannak osztva, kisebb nagyobb csoportokba tömörítve a gyülekezeteket. Isten kegyelméből az elmúlt évben három új gyülekezet is indult, amelynek külön örvendünk: *Nagyvarjason* (Arad I-es körzet), *Magyarberétén* (Besztercei körzet) és *Magyardécsén* (Szamosújvári körzet). Ezen településeken való új indulások ellenére mégis érezzük az elvándorlás hatását Erdélyszerte. A munkanélküliség következtében ugyanis többen az atyafiak közül arra kényszerülnek, vagy azt választják, hogy nyugati országokban keressenek munkát maguknak. Természetesen helyben igyekszünk tovább vinni a lelki munkát, különböző szinten.

A *Nagyváradi Teológián* – amely most a *Budapesti Teológiai Akadémiához* tartozik – több diák is tanul, akik vagy lelkipásztori szolgálatra kapnak képzést, vagy pedig kántor szakon tanulnak, illetve hitoktató szakon. Ugyanitt mesterképzés is folyik. Emellett van 4 bibliaiskolánk, amelyek hétvégén tevékenykednek Erdély különböző pontjain: *Nagyvárad, Zilah, Kolozsvár és a Hargitai Tábor.*

Solyomkőváron egy új tábor kiépítése kezdődött, amely közelebb fog állni földrajzilag a Szilágymegyei és Biharmegyei gyülekezetekhez, mint a hargitai tábor. Úgy érezzük, hogy a Hargitai Tábor olyan áldásosnak bizonyult, és annyira igénybe vett, hogy emellett szükség van egy másikra is.

Táboraitokat idősebbek, vagy főleg fiatalok látogatják? S szólj egyúttal az ifjúsági munkáról is.

A táborban zömében gyerekek és fiatalok vesznek részt, de előfordul, hogy házaspárok, nőtestvérek vagy nyugdíjasok számára is szervezünk találkozást.

Az ifjúsági munkát illetően, évente többször is van szervezve regionális konferencia, amelyek Erdély különböző gyülekezeteiben kapnak helyet. Kétévente egyszer szerveznek a fiatalok országos ifjúsági konferenciát is, amely általában vagy Nagyváradon, vagy Zilahon kerül megrendezésre. Tavaly ősszel például *Zilahon* volt ez megtartva, ahol kb. 900 fiatal volt jelen. Felemelő volt látni annyi fiatalt együtt a gyülekezeteinkből. Az ifjúság egyszerre áldás és kihívás. Áldás, mert örvendünk, hogy vannak fiatalok, de kihívás is, mert megtérés és otthon maradás nélkül kérdésessé válik a jövő.

A gyerekek számára nemcsak tábort szerveznek a vasárnapi iskolai tanítók, hanem *Bibliai Olimpiára* is sor kerül, immár harmadik éve. Ezen nyolcadik osztályos korig lehet részt venni. Meglepő, hogy milyen odaadással és buzgósággal készülnek a bibliai kérdésekre a gyermekek.

A nyáron az amerikai magyar baptista fiatalok egy erdélyi missziós útra készülnek. Tudtok erről, együtt szerveztétek, vagy mit szólsz ehhez a kezdeményezéshez?

Személy szerint nem tudok róla, de üdvözlöm a kezdeményezést, és örvendek bármilyen missziós nyitásnak. Úgy gondolom, a fiataloknak nagyon jót tesz, ha az Úr munkájában vannak elfoglalva, és gyülekezeteket látogatva próbálják szolgálni az Urat. Úgy a mi fiataljaink számára, mint remélem az észak-amerikai gyülekezetek fiataljainak is jót tesz, ha találkoznak egymással, és az ige körül ápolják a közösséget és mélyítik el a kapcsolatokat. Kívánom erre a misszióútra Istenünk gazdag áldását és oltalmát.

Köszönöm a beszélgetést Borzási testvér; az Úr tegye széppé és áldásossá amerikai utadat!

HGéza

A keresztről és a feltámadásról Korinthusban

Alig két hete, hogy a Pál apostol által bejárt görögországi városokat felkerestük a *Pilgrim Tours* keresztyén utazási társaság lelkipásztoroknak szervezett csoportjával. Későbbre terveztem a beszámolót, de úgy érzem, hogy a húsvéti számba kívánkozik annak az a része, ami *Korinthussal* kapcsolatban foglalkoztatott a város látogatása során.

Megdöbbentő volt hallani az igét az eredeti nyelven is ismerő archeológus vezetőnktől (*Costas Tsevas*) a várost Pál ottjártakor is betöltő kultuszról, melynek egyik fő eleme a prostitúció volt, s az apostol tanácsait, érveit a szent és tiszta élet mellett. Fontos a (talán nem véletlenül éppen itt, Korinthusban felmerülő) lelki ajándékokról, és a nyelveken szólásról írt tanítása. Mindezek ellenére azt gondolom, hogy az első korinthusi levél legfontosabb témája **Krisztus keresztje és feltámadása**, illetve ezek szerepe az apostol szolgálatában.

Mielőtt azonban erről írnék, néhány sorban **Korinthusról**. *Athénnál* is nagyobb és fontosabb volt ez a város Pál apostol idejében. A félmilliót is meghaladta a lakosok száma. Kereskedelmét,

Az Apollo templom megmaradt néhány oszlopa / A 2 magyar mérnök tervezte korinthusi csatorna

gazdagságát földrajzi helyzetének köszönhette. A tengeri hajóutat megrövidítő korinthusi csatornát ugyanis csak 1893-ban nyitották meg, két magyar mérnök tervei alapján – ezt a tényt sajnos nem túl sokan ismerik. Évezredek óta próbálkoztak egy ilyen vízi átjáró tervével, de nem sikerült. A hajók szárazföldön való „áthúzása", vagy az árú kétszeri átrakása jelentős hasznot hozott és sok munkát adott. (A csatornánál álló emlékműn többek között ez áll: *„Türr István és Gerster Béla tervei alapján és irányítása alatt készült el a Korinthoszi Csatorna (1881-1893 között)... E sikeres vállalkozás örök emléket állít a magyar-görög kapcsolatoknak.")*

Számtalan pogány temploma közül ma már csak az *Apolló templom* néhány oszlopa van meg, valamint a város szélén 500 méter fölé emelkedő hatalmas *Acrocorinth* tetején levő *Aphrodite* templom maradványai. A hatalmas város romjainak feltárása lassan megy – pénz hiányában, hiszen a kutatásokat finanszírozók 98%-ban az izráeli ásatásokat pénzelik. A mai Korinthus a régi város mellett épült, negyvenezren lakják.

A Cselekedetek könyve 18. részének első fele Pál második missziós útjának korinthusi részéről szól. Az apostol legalább kétszer járt a városban, mintegy két évre tehető az ottani szolgálata. Nem saját kezdeményezésből került oda, és a misszió Ura bátorítására maradt ott hosszabb ideig: *„Az Úr egy éjjel látomásban ezt mondta Pálnak: Ne félj, hanem szólj, és ne hallgass: mert én veled*

Korinthus város pénztárosának a neve, Erastus, a korabeli út kövezetébe vésve ma is látható

vagyok, és senki sem fog rád támadni és ártani neked, mert nekem sok népem van ebben a városban. (ApCsel 18,9k) A „pogányok" közötti munkája (18,6) eredményes volt. A város talán leggazdagabb embere, számvevője/pénztárnoka, *Erastus* is megtért – az innen írt római levél említi (Rm 16,23). Neve az ásatások során is előkerült.

Az első korinthusi levél első két részének legfontosabb verseiben az apostol Krisztus keresztjének központi szerepéről ír, valamint arról, hogy ennek hirdetését mindennél fontosabbnak tartja. Csak a lényegesebb verseket idézem:

"Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje. (1,18) *És miközben a zsidók jelt kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt az Isten ereje és az Isten bölcsessége.* (1,22-24)

"Én... testvéreim... úgy határoztam, hogy nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint a megfeszítettről. (2,1k)

A levél középső részében Pál a Krisztus áldozatára emlékeztető úrvacsorát és annak rendjét fogalmazza meg (11. rész).

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő test-véreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Ez a nagyon személyes levél, miután többféle „korinthusi” témát felvetett, végül Krisztus feltámadásáról, és általában a feltámadás kérdéseiről szóló tanítással zárul (a köszöntéseket nem számítva).

"Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent Kéfásnak,... azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek... legutoljára pedig... megjelent nekem is. (15,3kk)

Krisztus feltámadásának fontosságát legjobban ezek a sorok mutatják: *"Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.* (15,14) A rész csodálatos záró akkordja a feltámadás miatti teljes diadalról szól, ami egyúttal a mindenkori keresztyén igehirdetőket is bátorítja: *"munkátok nem hiába való az Úrban."* (15,58)

Igen, szóljon a mi életünk is a keresztről és a feltámadásról!

Herjeczki Géza

ADY ENDRE:
KRISZTUS-KERESZT AZ ERDŐN

Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az Idő, úgy röpültünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röpültünk.

Húsz éve elmult s gondolatban
Ott röpül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röpül a szánom az éjben.

Száz éve halt meg *Ady Endre*

Korrekció

A legutóbbi számban ugyanezen a helyen közölt Ady versben "meghalok" került a "meghajlok" szó helyett. Helyesen:
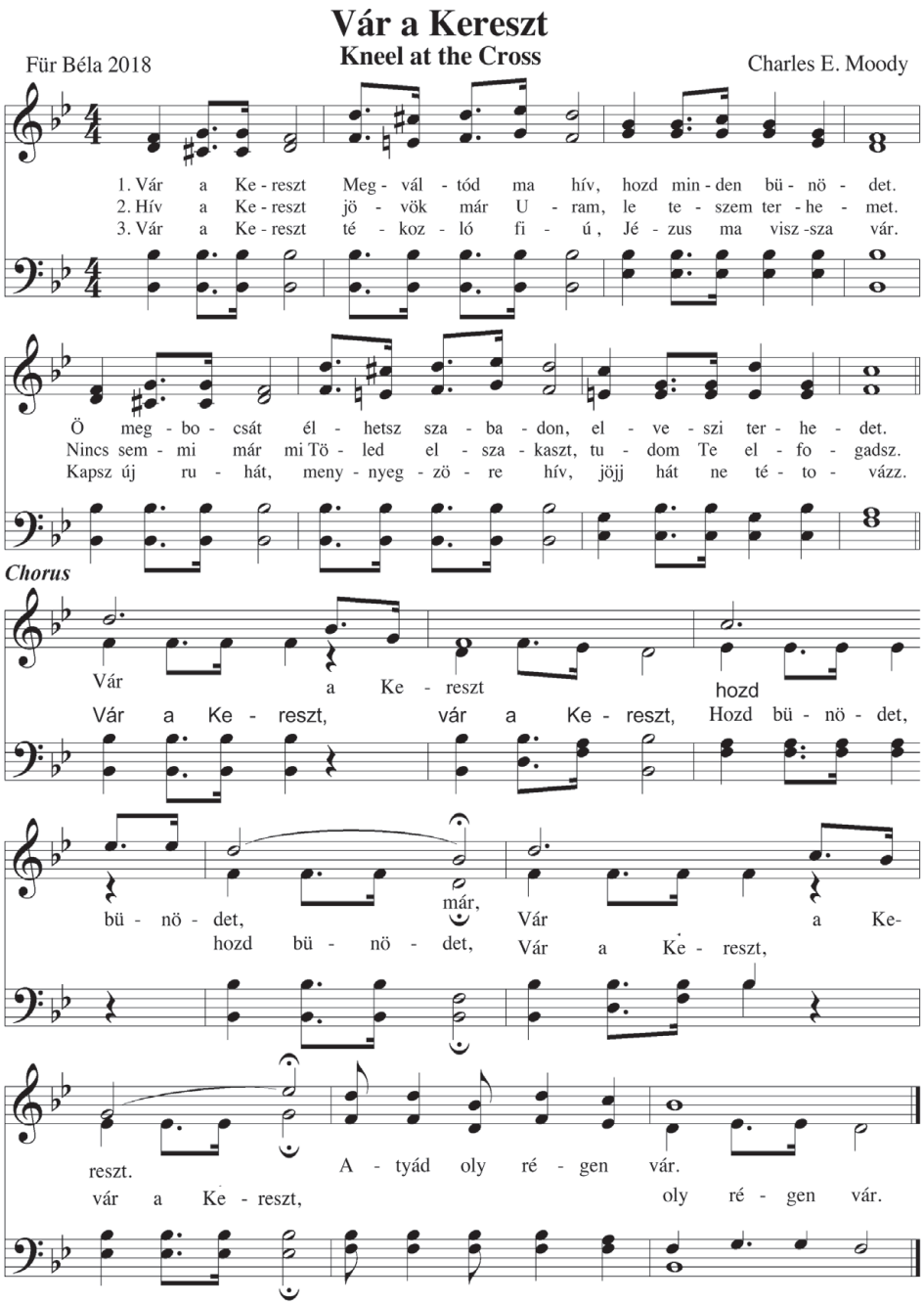
Meghajlok szent Szined előtt
S akarom, hogy hited akarjam.